

lige præcis vil føre til det modsatte, nemlig at der er færre i den aldersgruppe, som vil blive ansat i fremtiden? Det vil jeg gerne have et klart svar på.

(Kort bemærkning).

Jens Rohde (V):

Jeg tror, den tidligere statsminister, hr. Poul Nyrup Rasmussen, har ret, når han i tv i går sagde, at de nuværende magthavere i Socialdemokratiet har meget store problemer med at skrive et stykke troværdig nutidshistorie.

Det, der fik mig herop, var hr. Nicolai Wammens frelste tale om personalepolitik. Det var jo næsten, så man fik helt tårer i øjnene, men ikke desto mindre er det jo igen fuldt af udeladelser, fortællinger og fordrejninger.

Se, efter valgnederlaget var det jo sådan, at Socialdemokratiet var igennem sådan en større fyringsrunde. Man fyrede en lang række medarbejdere, der havde tjent partiet i mange år, og 3 måneder efter ansatte man en række nye medarbejdere, for ifølge Jens Christiansen, partisekretæren i Socialdemokratiet, i Berlingske Tidende 4. februar 2003, ja, så havde man glemmt at efteruddanne de gamle medarbejdere.

Se, nu er det, at jeg gerne vil vide med baggrund i hr. Nicolai Wammens meget frelste tale, hvor mange af de her medarbejdere der egentlig var over 55 år, da man fyrede dem? Hvad gjorde man for de fyrede medarbejdere efterfølgende, og vil S, altså Socialdemokratiet, gå forrest og lægge penge i den nye bødekasse, eller er det hele bare hykleri, fup og fidus?

(Kort bemærkning).

Charlotte Dyremose (KF):

Når man sådan tvinger Socialdemokratiet til at tale om erhvervslivet, så er det nogle utrolig pæne ord, der kommer, men det virker desværre ikke særlig troværdigt, for sandheden, den førte politik, det skrevne ord, er jo det stik modsatte.

Hvorfor vil man indføre yderligere byrder for erhvervslivet, når nu man taler så pænt om det? Man vil lave lønsumsafgift, man vil altså gøre det dyrere at ansætte mennesker. Man vil f.eks. også tilbage til det her med, at man skal have en arbejds miljøafgift, som så vistnok kan fradrages med et eller andet tilskud, hvis folk så gør nogle bestemte ting, og så er vi tilbage i god, gængs socialdemokratisk politik med afgifter, der så opvejes af tilskud. Det er simpelt hen så smukt, og det giver så meget administration, at man i

hvert fald ved, hvad man skal lave i dansk erhvervsliv.

Vi står altså med to alternativer: en socialdemokratisk model med yderligere administrative byrder for erhvervslivet og en situation, hvor de fremtidige generationer gennem offentlig låntagning skal betale for Socialdemokratiets økonomiske politik, som er præget af statslig styring, og så et regeringsalternativ, hvor regeringen forsøger at give erhvervslivet gode muligheder for at skabe vækst og derigennem lader erhvervslivet betale for den økonomiske politik, vi laver, og ikke betale ved, at vi pålægger dem byrder, men ved at give dem muligheden for at skabe vækst i vores samfund og skabe de arbejdspladser, som er så nødvendige, for at vi kan få bugt med arbejdsløsheden.

Kl. 15.55

(Kort bemærkning).

Nicolai Wammen (S):

Jeg tillader mig at starte først med fru Charlotte Dyremose, som holdt et brændende indlæg om alt det gode, regeringen gør for erhvervslivet, og alt det dårlige, der kommer, hvis der kommer en socialdemokratisk regering.

Jeg tror faktisk, at der er en hel del erhvervsledere, der i deres stille sind længes tilbage til den tid, hvor der var en socialdemokratisk regering, hvor det gik godt for landet, hvor folk kom i arbejde, hvor der var gang i hjulene, i stedet for nu, hvor landet er ved at gå i stå, hvor forskningen stagnerer, hvor uddannelserne mangler ressourcer, og hvor man har en regering, som taler meget om at skaffe folk i arbejde, men som jo ikke gør det.

Det kan godt være, at regeringen synes, det er morsomt, at folk ikke kommer i arbejde, jeg synes faktisk, det er et kæmpe problem, og jeg synes, at regeringen i stedet for at skyde på alle andre, udlandet og oppositionen, skulle tage ansvaret på sig, noget for noget. Hvor svært kan det være at erkende, at man har et problem, og så komme i gang med at løse det?

Det gælder sådan set også i forhold til hr. Lars Barfoed, som spørger, hvad vi gør for de her 55-årige. Jeg håber sådan set, at vi er enige om målet, og det fornemmer jeg, men vi er måske uenige om midlet eller rettere sagt, hr. Lars Barfoed har ikke præsenteret noget middel. Vi er kommet med et, og vi mener, at det her er en god måde at sikre, at folk får en bedre beskyttelse på arbejdsmarkedet, og i det tilfælde, at de ikke længere kan være i en virksomhed, får en reel